

پزشکیان: نقش بریکس در دفاع از حاکمیت ملی، تمامیت ارضی و ممنوعیت توسل به زور مؤثر تر شود

یک اقتصاددان، با انتقاد از تداوم سیاست‌های آزادسازی و خصوصی‌سازی در کشور، عنوان کرد: منابع و زیرساخت‌هایی که با سرمایه مردم ایجاد شده‌اند نباید به بخش خصوصی واگذار شوند و دولت باید به جای تکرار سیاست‌های نادرست، به سمت اصلاح شیوه‌های تأمین مالی و ایجاد انضباط مالی حرکت کند. حسین راغفر در گفت‌وگو با ایسنا، اظهار کرد: ریشه اصلی تورم در ایران را باید در کسری بودجه دولت‌ها جست‌وجو کرد. به‌ویژه پس از جنگ هشت‌ساله، افزایش قیمت ارز و حامل‌های انرژی به یکی از روش‌های دولت‌ها برای کاشی کسری بودجه تبدیل شده‌است، چراکه بخش قابل توجهی از درآمدهای ارزی کشور از محل فروش نفت، گاز و منابع طبیعی تأمین می‌شود.

وی افزود: از سوی دیگر، تکرار سیاست تضعیف پول ملی از سوی دولت‌ها، انتظارات تورمی را در جامعه افزایش داده‌است. مردم این تصور را پیدا کرده‌اند که دولت‌ها ظاهرآ راه حل دیگری برای مقابله با کسری بودجه نمی‌شناسند و هر سال به سریع‌ترین و ساده‌ترین روش برای تأمین مالی و جبران کسری بودجه متوسل می‌شوند. یک سال افزایش قیمت ارز اتفاق می‌افتد و سال بعد نیز با کسری بودجه مواجه هستیم و دولت یا به افزایش قیمت ارز متوسل می‌شود یا قیمت حامل‌های انرژی را افزایش می‌دهد. در واقع، دولت‌ها به جای استفاده از بهترین روش‌های تأمین مالی، از بدترین روش‌ها استفاده کرده‌اند.

راغفر با بیان اینکه حتی استقرار از بانک مرکزی نیز به نظر می‌رسد از افزایش قیمت ارز بهتر باشد، گفت: نتوانی دولت‌ها در تأمین هزینه‌های بخش عمومی از روش‌های مناسب، یکی از مشکلات اساسی اقتصاد کشور است.

استفاده از تجربه کشورهای شرق آسیا
این اقتصاددان با اشاره به تجربه برخی کشورها در تأمین مالی سرمایه‌گذاری‌های عمومی اظهار کرد: کشورهای مختلف روش‌های دیگری را برای تأمین مالی سرمایه‌گذاری‌ها دنبال کرده‌اند و در این زمینه موفق بوده‌اند. برای نمونه، ژاپن از روشی استفاده کرده که از آن به عنوان «اعطای اعتباری» یاد می‌شود و در ادبیات انگلیسی از آن با عنوان «بُنجره رانها» نام برده می‌شود.

راغفر ادامه داد: در این روش، منابع مورد نیاز برای سرمایه‌گذاری تأمین مالی می‌شود و بخش عمومی از این طریق به مبالغ بسیار بزرگی از اعتبارات مورد نیاز خود دسترسی پیدا می‌کند. کشورهای ژاپن، کره، چین و دیگر کشورهای شرق آسیا از چنین روش‌هایی استفاده کرده‌اند، اما تعجب‌آور است که این ظرفیت در کشور ما مورد استفاده قرار نمی‌گیرد.

وی البته استفاده از این روش را نیازمند فراهم بودن شرایط مناسب دانست و گفت: یکی از الزامات آن، خروج نهادهای قدرت از اقتصاد کشور است، چراکه حضور این نهادها می‌تواند در فرایند تأمین مالی اقتصاد اختلال ایجاد کند.

ضرورت هدایت سرمایه‌های مردم به سمت تولید
راغفر همچنین بر ضرورت هدایت سرمایه‌های مردم به سمت فعالیت‌های مولد و سودآور تأکید کرد و گفت: این کار می‌تواند از طریق تأمین مالی خرد و جمعی انجام شود، مشروط بر اینکه دولت سازوکارهای لازم برای تضمین امنیت سرمایه‌های مردم را فراهم کند. تأمین مالی جمعی می‌تواند برای بسیاری از فعالیت‌های کوچک و متوسط مورد استفاده قرار گیرد و حتی برای صنایع نوظهور که در مراحل ابتدایی فعالیت خود قرار دارند، بسیار سودآور باشد و امکان تأمین مالی آنها را فراهم کند.

این اقتصاددان در ادامه درباره چرایی شکل‌گیری انتظارات تورمی در جامعه گفت: سؤال این است که چرا مردم انتظارات تورمی دارند؟ دلیل آن این است که رفتار دولت‌ها، صرف‌نظر از اینکه چه دولتی بر سر کار بوده، در بسیاری از موارد تکرار همان سیاست‌های نادرست بوده‌است. به نظر می‌رسد اراده‌ای فراتر از دولت‌ها عملاً وجود داشته که منابع و فعالیت‌های اقتصادی را به سمت و سویی غیر از منافع مردم هدایت کرده‌است. نقش الگوبرش‌ها و مافیاهای اقتصادی در کشور در این زمینه قابل توجه‌است و این گروه‌ها حضور بسیار پررنگی در اقتصاد پیدا کرده‌اند.

وی با اشاره به برخی مصارف ارزی کشور و صرف‌نظر از اینکه چه دولتی بر سر کار باشد گفت: صرف‌نظر از انجام اقدامات نادرست، به جای پرهیز از تکرار آن روش‌ها، به توجه تصمیمات خود می‌پردازند. ظرفیت استفاده از روش‌های جایگزین برای تأمین مالی دولت وجود دارد. می‌توان به جای افزایش بقیض ارز، روش‌های دیگری را برای تأمین مالی دولت‌ها جایگزین کرد، اما این کار حتماً انضباط مالی دولت‌ها نیاز دارد.

انضباط مالی؛ پیش شرط کنترل انتظارات تورمی
این اقتصاددان تصریح کرد: اگر قرار باشد دولت‌ها بی‌انضباطی مالی داشته باشند و کسب درآمد به هر شکلی را بر منافع مردم ترجیح دهند، این پدیده متداول خواهد شد و خود به یکی از عوامل اصلی شکل‌گیری انتظارات تورمی تبدیل می‌شود. نتیجه چنین وضعیتی این است که مردم اعتماد خود را به عملکرد دولت‌ها از دست می‌دهند.

جنگ و تحریم بی تأثیر نیستند، اما عامل اصلی تورم نیستند
وی در پاسخ به این پرسش که تحریم‌ها و جنگ چه نقشی در تورم و انتظارات تورمی دارند؟ گفت: قطعاً جنگ و تجاوز خارجی به کشور بر انتظارات جامعه، سرمایه‌گذاران و فعالان اقتصادی تأثیر منفی دارد. همچنین جنگ می‌تواند هزینه‌های سنگینی بر زیرساخت‌های تولیدی، حمل‌ونقل، ارتباطات، مسکن مردم و زیرساخت‌های اداری کشور تحمیل کند و از این جهت در ایجاد تورم بی تأثیر نیست. تئوری که در کشور وجود دارد، بخش عمده و قابل توجهی محصول سیاست‌های غلط است.

این اقتصاددان از آزادسازی‌ها، خصوصی‌سازی‌ها و افزایش قیمت حامل‌های انرژی به عنوان بخشی از این سیاست‌ها نام برد و گفت: این آزادسازی قیمت‌ها در شرایط جنگی در حال انجام است و در تاریخ ایران سابقه‌ای برای چنین خصوصی‌سازی‌هایی در زمان جنگ نمی‌شناسم. خصوصی‌سازی همچنان در دستور کار قرار دارد. اکنون رئیس‌جمهور به صرف تأمین اجتماعی دستور می‌دهد بیمارستان‌ها را واگذار کند و خدمات را خریداری کند. من نسبت به این موضوع نقد دارم، چراکه این منابع متعلق به مردم است و مردم سرمایه‌گذاری کرده‌اند و این سرمایه به بیمارستان تبدیل شده‌است.

راغفر گفت: این بیمارستان‌ها در مقایسه با بسیاری از دستگاه‌های دولتی و سایر خدمات موجود، خدمات سلامت مناسبی را به بیمه‌شدگان خود ارائه می‌کنند؛ تمایزی که پول بیمه‌گذاران و به عنوان یک سرمایه بین نسلی ایجاد شده‌است، بنابراین توصیه به واگذاری آنها به بخش خصوصی و خرید خدمات از بخش خصوصی، در واقع نوعی خصوصی‌سازی است، صرف‌نظر از سایر اقداماتی که در این زمینه انجام شده‌است. آزادسازی‌ها وضعیت معیشتی مردم را تحت تأثیر قرار می‌دهند.

تلاش عمان برای بازگرداندن کشتی هابه آبراه راهبردی گره هر مز در صلاله باز می شود؟

دنده عقب در آزادراه‌ها؛ بازگشت عوارض آزادراهی به شیوه دستی

پشت پرده ۳۰۰همت پول مشکوک در بازار ارز؛ پای بانک‌ها گیر است

از خیابان تا کارگاه؛ ۲۸۰۸ کودک بازمانده از تحصیل به مدرسه می‌روند

وعده فراموش شده؛ کارگران در انتظار کمیته مزد

سهمیه ویژه کنکور هنوز در پیچ وخم بررسی‌ها

معاون وزیر راه و شهرسازی: روند تملک اراضی رشت – آستارا به صورت روزانه دنبال شود

گودرزی: اختلاف ما با آمریکا ذاتی است و صلح، توهم است

هشدار اقلیمی در شمال ایران؛ بارش‌های شدیدتر، سیلاب‌های مخرب‌تر

کشاورزی با آن مواجه خواهد بود. وظیفه همچنین بر ضرورت مدیریت مصرف انرژی در مازندران تأکید کرد و گفت: با توجه به افزایش مقطعی یک مصرف انرژی، مدیریت انرژی در فصل سرد سال باید با جدیت بیشتری دنبال شود. این هشدار در شرایطی مطرح می‌شود که تغییرات اقلیمی تنها به بارش و منابع آب محدود نمانده و اکنون همزمان حوزه‌های کشاورزی، انرژی، محیط زیست و مدیریت بحران را تحت تأثیر قرار داده‌است.

بارش‌هایی که دیگر شبیه گذشته نیستند
حیدر داوودیان، مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای مازندران، نیز با اشاره به تغییر الگوهای بارش در سال‌های اخیر اظهار داشت: افزایش شدت و تمرکز زمانی برخی بارندگی‌ها، ضرورت استفاده از مدل‌های علمی و فناوری‌های نوین برای مدیریت منابع آب و کاهش خسارات ناشی از سیلاب را بیشتر کرده‌است.

وی با بیان اینکه شرایط امروز با گذشته تفاوت‌های قابل توجهی دارد، بر ضرورت بازنگری در شیوه مدیریت منابع آب و مخاطرات طبیعی تأکید کرد.

داوودیان با اشاره به تغییر زمان و نحوه توزیع بارش‌ها تصریح کرد: در سال‌های اخیر بارندگی‌هایی که در گذشته ممکن بود در طول یک سال و به صورت تدریجی رخ دهند، گاهی در فاصله زمانی بسیار کوتاهی اتفاق می‌افتند و همین تغییر در زمان، شدت و نحوه توزیع بارش‌ها می‌تواند خطر ظرفیت رودخانه‌ها و نحوه مدیریت اراضی نیز در تعیین میزان خسارت نقش دارند.

این تغییر به آن معناست که صرفاً میزان بارندگی دیگر نمی‌تواند معیار مناسبی برای ارزیابی خطر سیلاب باشد؛ بلکه زمان وقوع، شدت بارش، وضعیت پوشش گیاهی، شرایط حوضه آبریز، ظرفیت رودخانه‌ها و نحوه مدیریت اراضی نیز در تعیین میزان خسارت نقش دارند.

تغییر کاربری و دست‌اندازی به رودخانه‌ها؛ حلقه‌های خطر
مدیرعامل شرکت آب منطقه‌ای مازندران، تغییر کاربری اراضی و دخل و تصرف در بستر و حریم رودخانه‌ها را از مسائل مهم در مدیریت سیلاب دانست و بر ضرورت افزایش حساسیت عمومی نسبت به حفاظت از رودخانه‌ها و منابع آب تأکید کرد.

وی معتقد است مدیریت شرایط جدید نیازمند مدل‌هایی متناسب با واقعیت‌های اقلیمی امروز است؛ مدل‌هایی که باید در حوزه مدیریت سیلاب، منابع آب، کشاورزی و حتی بررسی پیامدهای اقتصادی سیلاب توسعه پیدا کنند. داوودیان با تأکید بر لزوم تغییر نگاه به مدیریت منابع آب، خاطر نشان کرد: اگر در چند دهه گذشته ساخت‌وساز بیشتر با هدف تأمین آب کشاورزی دنبال می‌شده، اکنون با توجه به شرایط اقلیمی جدید، مهار روان‌آب‌ها و پیشگیری از وقوع سیلاب نیز به یکی از اولویت‌های مهم تبدیل شده‌است.

به این ترتیب، تغییر اقلیم در مازندران صرفاً به افزایش دما یا تغییر میزان بارندگی محدود نمی‌شود؛ بلکه مجموعه‌ای از سیاست‌های مدیریت آب، کشاورزی، انرژی، منابع طبیعی و ساخت‌وساز

توزیع رایگان سی‌ان‌جی؛ مشوق تحول آفرین یا مُسکن شکننده ناترازی بنزین؟

تراز سوخت کشور را متعادل سازد، هرچند که کشتش تقاضا با معافیت‌های موقت قیمتی در طولانی مدت تثبیت نمی‌شود و رفتارهای سوخت‌گیری به پشتوانه‌های اقتصادی باثبات‌تری نیازمندند.

بن‌بست مخازن فرسوده و خطای محاسباتی رانندگان

مسئله بنیادین دیگر به گره کور نوسازی ناوگان دوگانه‌سوز مربوط است؛ جایی که از میان حدود ۲۵۰ میلیون خودروی گازسوز فعال در چرخه حمل‌ونقل، نزدیک به یک میلیون دستگاه به سبب سرآمدن عمر مفید مخازن، رد شدن در آزمون‌های ادواری معاینه فنی یا نبود استانداردهای ایمنی، عملاً از چرخه مصرف گاز کنار رفته و مصرف خود را به بنزین منتقل کرده‌اند. هزینه انجام بازرسی‌های فنی هیدروستاتیک و مهم‌تر از آن، هزینه سرسام‌آور تعویض مخزن فرسوده که این روزها به ارقام سنگین چند دهه میلیون تومانی می‌رسد، بار مالی نامتناهسی را بر دوش راننده قرار می‌دهد، به‌خصوص در بستری که قیمت رسمی بنزین پالانه‌ای و آزاد تحت تأثیر سال‌ها تورم بالا، نسبت به هزینه‌های نگهداری قطعات فنی خودرو بسیار ارزان برآورد می‌شود و در نتیجه صرفه‌جویی ناچیز ناشی از سوخت‌گیری رایگان در چند نوبت نمی‌تواند هزینه تعویض مخزن را جبران کند و متعادل مصرف‌کننده را به ماندگاری در این چرخه افزایش دهد.

دغدغه ناترازی گاز و شکنندگی اقتصاد جایگاه‌داران

ضلع سوم این معادله پیچیده به افت فشار فصلی گاز سراسری در ماه‌های سرد سال و نحوه تعامل مالی با مالکان جایگاه‌ها گره خورده‌است. با آنکه سهم مصرف کل ناوگان حمل‌ونقل خدماتی از ۲ درصد کل گاز طبیعی تصفیه‌شده در شبکه ملی است، اما با آغاز سرمای زمستان و اولویت یافتن مصارف خانگی، کمپرسورهای جایگاه‌های سی‌ان‌جی غالباً جزو بخش‌های نخستین در اعمال محدودیت یا قطع موقت قرار می‌گیرند و همین رفتار، اعتماد عمومی ناوگان حمل‌ونقل خدماتی و عمومی را به اطمینان‌پذیری این سوخت تقصیف می‌کند. هم‌زمان، انکای معیشت اقتصادی جایگاه‌داران به نظام گازمز و حق‌العمل‌کاری سبب می‌شود که هرگونه توزیع پالانه‌ای بدون پیش‌بینی خطوط اعتباری نقدی و به‌موقع از سوی دولت برای جبران بهای بالای برق و استهلاک قطعات گران‌قیمت کمپرسورها، تجربه توزیع خصوصی را با بحران نقدینگی مواجه کرده و

رئیس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران خشکسالی کشور نسبت به تغییر الگوی بارش‌ها در شمال ایران هشدار داد. اوحد وظیفه، رئیس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران خشکسالی کشور، در نشست تخصصی هم‌اندیشی پدیده آل‌نینو در ساری با اشاره به فراگیری بودن تغییرات اقلیمی در جهان اظهار داشت: بحران تغییر اقلیم محدود به ایران و کشورهای همسایه نیست و کشورهای مختلف با پیامدهای این پدیده مواجه هستند.

وی با اشاره به روند افزایش دما در مازندران طی پنج دهه اخیر، این روند را قابل توجه دانست و افزود: میانگین دمای فصل زمستان در مازندران در هر دهه حدود شش درجه سلسیوس افزایش یافته‌است. رئیس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران خشکسالی کشور، کاهش مساحت جنگل‌های شمال ایران را نیز از عوامل مؤثر بر تغییرات اقلیمی عنوان کرد و گفت: پدیده آل‌نینو می‌تواند با اثرگذاری بر الگوهای بارندگی، دما و وقوع سیل و خشکسالی در ۲۵ کشور، پیامدهایی از جمله افزایش ناامنی غذایی به همراه داشته باشد.

وظیفه با اشاره به پیش‌بینی‌های اقلیمی برای ماه‌های آینده اعلام کرد که احتمال وقوع پاییزی پربارش و زمستانی گرم‌تر از شرایط نرمال وجود دارد؛ پیش‌بینی‌ای که در صورت تحقق، می‌تواند ضرورت آمادگی دستگاه‌های اجرایی برای مواجهه با بارش‌های شدید و درخدا‌های حدی را افزایش دهد.

هشدار نسبت به افزایش سیلاب‌های مغرب
رئیس مرکز ملی اقلیم و مدیریت بحران خشکسالی کشور یکی از مهم‌ترین تهدیدهای پیش‌رو را افزایش احتمال سیلاب‌های مخرب، به‌ویژه در مناطق کوهپایه‌ای عنوان کرد و گفت: شدت بالای بارش‌ها در بازه‌های زمانی کوتاه می‌تواند موجب کاهش بهره‌وری بارندگی و افزایش خسارات ناشی از سیلاب شود.

به گفته وی، افزایش تبخیر در نتیجه بالا رفتن دما، توسعه سطح زیرکشت آبی و رعایت نکردن الگوی کشت به دلیل انتظار برای وقوع بارش، از دیگر چالش‌هایی است که حوزه آب و

